

MALEAHI

Introducere

„Maleahi este ca un amurg tdrziu, care pune capat unci zile lungi; dar mai este in acelasi timp si zorii zilei, care prevestesc glorioasa zi.”

- Nasrelsbach

I. Locul unic in Canon

Maleahi („Solul MeiT, probabil o forma prescurtata a lui *Mala'k-iyah*, solul lui Iehova) se bucura de distinctia de a fi ultimul dintre profeti si puntea de legatura dintre cele doua Teslamente, rndreptand privinle cititorilor spre Ioan Botezatorul si spre Insusi Domnul Isus.

Ciudad este faptul ca unii cred ca pro-fetia lui Maleahi ar fi anonima si ca numele ar fi doar un titlu al lui Ezra sau al altui scriitor. Ba unii dintre parintii bi-sericii au mers pana acolo meat sa creada ca autorul ar fi fost un Tnger, Tntrucat in greaca (si in ebraica) acelasi cuvânt poate insemna și *inger* si *soll*¹

Mai retinem la Maleahi stilul dialectic (de Tntrebari si raspunsuri), ceea ce i-a determinat pe unii sa-l nunieasca „Socrate al evreilor.”

II. Paternitatea

Desi traditia ebraica spune ca Maleahi a apartinut „Marii Sinagogi,” si ca a fost levit din Sufa, in Zebulon, nu cunoastem nimic precis despre profet, in afara de datele culese din continutul cartii. Avem toate motivele sa credem ca a fost un scriitor Tndraznet, adesea sever, care, impreuna cu Hagai si Zaharia, i-a chemat pe evreii post-exilici sa revina la relatia lor speciala de parteneri ai legamantului pe care l-a Tncheiat Dumnezeu cu ei.

III. Data

E limpede ca Maleahi a scris ulterior anului 538 t.Cr., tntrucat a facut uz de un termen aproape exclusiv folosit in perioa-

da post-exilica care desemna functia de *guvernator*.- Este de asemenea evident ca a scris mai tarziu dec^t ceilalti doi profeti post-exilici „minori”, Hagai si Zaharia, tntrucat la Maleahi templul este deja terminal, ritualurile fiind reînstituite si, in fapt, suficient de mull timp s-a sours pentru ca sa se fi instaurat o stare de declin spiritual. In plus, zidurile Ierusalimului sunt prezen-tate ca rezidite.

Maleahi trebuic, prin urmare, dataata Tntre anul 470 si 460 T.Cr.

IV. Fondul si tema

Problemele care sc pun Tn carlca Maleahi sunt aceleasi cu care se confrunta si Neemia - casatoriile mixte cu paganii, practici financiare nedrepte, retinerea zeciuielilor care trebuiau depusc Tn casa lui Dumnezeu si o apatie spirituala generalli. Ele sunt fie aceleasi probleme mentionate Tn cartea Neemia, fie o repetare sau continuare a acestor probleme la scurt timp dupa perioada lui Neemia.

Din pricina vietii religioase lipsile de prospetime a evreilor post-exilici, Maleahi s-a straduit sa-i trezeasca din apatie, folosind metoda antrenanta a dialogului cu un popor necredincios.

S-a scos Tn evidenta ca Maleahi Tsi rae-rita numele de „Solul Meu” sau „solul lui Iehova” (NKJV, Domnului) deoarece Tn patru capitole scurte, profetul desoric trei soli - preotul Domnului (2:2); Ioan Botezatorul (3:1a); si pe Insusi Domnul nostra (3:16).

Maleahi consemneaza ultimul apcl

1070

**Malea
hi**

lansat de Iehova catre poporul
Sau in perioada Vechiului
Testament. După asta, glasul
profetic va auzi timp de patru
secole pana la venirea lui Ioan
Botezatorul.

E demn de remarcat ca
indiferent cat de „tarziu” ar data
unii critici aparitia cartii

Maleahi sau a altor profetii,
aceste scrieri au fost netandoios
scrise cu mult înainte de venirea
lui Ioan si a Domnului Isus. Astrele
ele sunt *profetii* autentice, nu
Istorie scrisa *ca si cand* ar fi
profetie,” cum sustin unii critici
distructivi.

SCHITA

I. ACUZELE ADUSE DE DOMNUL ISRAELULUI, RASPUNSURILE ISRAELULUI SI AMENINTAREA ISRAELULUI CU JUDECATI (1:1-3:15)

- A. Ingratitudine (1:1-5)
- B. Sacrilegii comise de preoti (1:6-14)
- C. Condamnarea preotilor (2:1-9)
- D. Divorturile si casatoriile mixte (2:10-16)
- E. Tagaduirea sfinteniei si dreptatii lui Dumnezeu (2:17)
- F. Paranteza: Venirea lui Mesiacu judecata (3:1-6)
- G. Alunecarea poporului in pacat (3:7)
- H. Jefuirea lui Dumnezeu de zeciuiele si ofrande (3:8-12)

I. Acuzatii false aduse impotriva lui Dumnezeu (3:13-15) II.

BINECUVANTAREA RAMASITEI SI JUDECAREA CELOR RAI (3:16-4:6)

- A. Restaurarea ramasitei credincioase (3:16-18)
- B. Judecarea celorrai (4:1)
- C. Venirea lui Mesia pentru ramasita (4:2, 3)
- D. fndemnul final la ascultare, cu promisiunea venirii profetului Hie (4:4-6)

Comentariu

**I. ACUZELE ADUSE DE
DOMNUL ISRAELULUI,
RASPUNSURILE
ISRAELULUI
\$1AMENINJAREA
ISRAELULUI CU JUDECATI
(1:1-3:15)**

A. Ingratitudine (1:1-5)

In primul capitol, fl gasim pe Domnul aducand anumite acuze la adresa oame-nilor, care raspund prin negari foarte vehemente. Mai intai, Domnul le ofera cu toata tandretea dragostea Sa pentru ei, dar ei li cer s-o dovedeasca: „**In ce fel ne-ai iubit Tu?**” El face acest lucru, amintindu-le de

iubirea Sa pentru Iacov (din care au descins ei), de faptul ca 1-a respins pe Esau si de judecatile pe care le-a adus peste descendentii lui Esau, edomitii. Ochii israelitilor vor vedea pustiirea Edomului si vor recunoa^te maretia lui Dumnezeu.

**B. Sacrilegii comise de preoti
(1:6-14)**

1:6 In continuare Domnul ii acuza pe preoti ca au dispretuit **numele** Sau si ca nu L-au cinstit sj nu I-au acordat respectul si reverenta ce I se cuvin. Ei cer dovezi ale purtarii lor lipsite de reverenta.

1:7,8 Domnul. ii acuza ca au adus jertte

**Malea
hi**

1071

intinate. Ei neaga si acest lucru, dar El aminteste ca ei s-au purtat ca si cand orice ar fi fost bun pentru Domnul, indiferent cum ar fi fost. Ei au adus animale de jertfa oarbe si schioape, pe care guvernatorului n-ar fi Tndraznit sa i le aduca.

1:9 Prof etui Ti Tndeamna sa se poc5iasca de pacatele lor, pentru ca mania lui Dumnezeu sa nu se abata peste ei.

1:10 Domnul ostirilor doreste ca cine-va sa **inchida usile** templului, ca sa Tnceteze jertfele, deoarece jertfele erau total inacceptabile Tnaintea Sa.

1:11 Dar Domnul isi va razbuna numele... printre Neamuri, chiar daca pro-priul Sau popor refuza sa-L cinsteasca.

1:12-14 Evreii dispretuiau lucrurile sacre de la templu si se saturasera sa-L mai slujeasca pe Domnul. Un Western avea sa vina peste toti cei ce aduceau lui Dumnezeu jertfe fiecum, animale cu dcsfecte. Motivul este faptul ca Domnul ostirilor este un Rege maret si numele Sau trebuie sa fie de temut printre natiuni.

C. Condamnarea preotilor (2:1-9)

Preotii sunt avertizati solemn ca vor

avea parte de o cumplita judecata daca nu se vor pocai si nu-si vor Tndrepta purtarea. Apoi li se aminteste ca preotii din vechime au fost credinciosi **legamantului** incheiat de Dumnezeu cu Levi, dar acum iata ca preotii s-au stricat de tot si astfel Dumnezeu i-a facut sa fie **dispretuiti ?i injositi inaintea intregului popor.**

D. Divorturile si casatoriile mixte

(2:10-16)

2:10-12 In continuare este abordata tema divortului si a casatoriilor cu sotii provenite dintre paganii idolatri. Locuitorii din Iuda s-au purtat perfid, casatorindu-se cu straini si astfel distrugand solidaritatea lor nationals. Cei ce s-au Incurcat Tn casa-torii mixte aveau sa fie nimiciti.

2:13-16 Oamenii plangeau la altar, pentru faptul ca Domnul nu le mai accepta cu bunavointa jertfele. \$i oare de ce? Pentru ca Domnul fusese manor la casatoriile lor, pe care ei erau acum atat de grabiti sa le destrame. Dorinta Lui fusese ca ei sa con-stituie un neam unitar, un

singur popor

nealterat, care sa pveduca
descendenti credinciosi, desnartiti
de slricaciuniic paganilor.
Dumnezeu... uraste divorlul
nescriptural si violentele ce rezulta
din el. Legatura dintre divort si
violenta este explicata de Baldwin
dupa cum unneaza:

El vede divorlul exact asa cum
cineva *si-ar acoperi haina cu
violenta** un Hmbaj figurat pentru tot
felul de nedreptati erase, care,
aseme-ne a sangelui unei victime
asasinate, isi hisa unna care sa
poatii ti vazutii de toti. ^

E. Tagaduirea sfinteniei si dreptatii lui

Dumnezeu (2:17)

Ei L-au **obosit pe Domnul**
spunilnd ca Lui nu l-ar pasa de
comportarea tuturor celor ce fac
rau. Plini de fatarnicie, ei L-au
provocat sa intervina, zicand:
„**Unde** este **Dumnezeul**
dreptatii?”

F. Paranteza: Venirea lui

Mesia cu judecata (3:1-6)

3:1 In continuare Dumnezeu
raspunde la provocarea desantata
din versetul precedent. El Isi va
trimite' solul Sau, promi-siune ce a
avut o prima implinire pardala Tn
loan. Botezatorul, dar se va implini
pe deplin in. viitor, cand Hie (4:5)
va pregati calea Domnului... Solul
legamantului pe care-l doreau ei
(nota ironica). Ironia dc aici consta
in faptul ca atunci cand Ei' a sosit,
Tn cele din urma (Prima Lui
Venire). natiunea Israel *nu* si-a
gasit placerea Tn El, ci L-a
rastignit.

3:2-4 Ziua venirii Lui va fi A
Doua Venire. Domnul va veni
pentru a judeca pacatul si cine va
ramane Tn picioare? Aceasta slujba
curatitoare, Tnfatisata sim-bolic
prin curatirea de catre Cristos a
templului, isi asteapta Tmplinirea,
care va avea loc la a Doua Sa
Venire. **FHi lui Levi** (preodi) vor fi
purificati, pentru ca sa poata aduce
jertfe de sfintenie si **neprihanire**
care sa-I fie **placute Domnului, ca**
in zilele de odinioara.

3:5 Domnul Ti va pedepsi de
asemenea pe **vrajitori, adulteri,**
sperjuri, asupritori ai salariatilor,
ai vaduvelor si ai orfanilor, precum
si pe cei ce Ti alunga pe straini.

3:6 Faptul ca Domnul este Cei ce
nu Se schimba explica de ce ira
pastrat El Tn viaia

1072

**Malea
hi**

pe **fiii lui Iacov**, si nu i-a nimicit.

G. Alunecarea poporului in pacat (3:7) Domnul Ti invita pe oameni sa se Tntoarca la El, dar ei neaga ca s-ar fi Inde-partat de El, Tnlreband cu fatarnicie: „**In ce fel trebuie sa ne intoarcem?**”

H. Jefuirea lui Dumnezeu de zeciuielei sj ofrande (3:8-12)

Sub legea lui Moise israelitii aveau obligatia sa dea o zecime din toate roadele campului si din animalele lor domestice Domnului (sau puteau sa le rascumpere cu bani si sa adauge o cincime). Zeciuielele erau pe deasupra, adaugandu-se la numeroasele ofrande, si aveau menirea sa-i facia pe israeliti sa recunoasca ca toate sunt ale lui Dumnezeu si ca El este d&tatorul tuturor bunurilor lor.

NT Ti invata pe credinciosi sa dea Tn mod sistematic, cu mana larga, de buna voie si cu toata inima, si in masura in care Domnul le-a daruit prosperitate, precum si proportional. Dartn Noul Testament nu se pomeneste nicaieri despre zeciuiala. Mai degraba, se sugereaza ca daca un evreu ce traia sub lege dadea a zece parte din tot ce avea, cu cat mai mult trebuie sa dea un crestin, care traieste sub har!

Rasplata celui ce dadea cu credinciosie zeciuiala in Vechiul Testament era bog&tie materiala. Rasplata pentru o ispravnicie credincioasa Tn epoca actuala este sub forma de bogatii spirituale.

Aşadar, El le aminteste de esecul lor de a aduce zeciuiele si ofrande, jefuindu-L ast-fel pe Dumnezeu si atragandu-si un blestem. Daca vor fi credinciosi cu zeciuiala lor, El ii va binecuv&nta cu belsug incredibil de mare, atat de mare meat nu va fi suficient loc ca sa primeasca tot ce vor primi. El Ti va cruta de seceta, de ciurma, de dusmani si de lacuste, facandu-i o binecuvantare pe pamant.

I. Acuzatii false aduse impotriva lui Dumnezeu (3:13-15)

Din nou Domnul Ti acuza ca au rostit cuvinte aspre la adresa Lui, zicand ca nu s-ar merita sa-L slujeasca pe Dumnezeu

sau sa asculte de El. Ei au propovaduit ca cei m&ndri, cei rai si cei ce-L pun pe Dumnezeu la Tncercare nu numai ca prospers, ci si scapa basma curata.

II. BINECUVANTAREA RAMASITEf SI JUDECAREA CELOR RAI (3:16-4:6)

A. Restaurarea ramasitei credincioase (3:16-18)

Dar era o ramasita de oameni care au ramas fideli lui Iehova. Acestia vor fi crutati si binecuvantati, fiind recunosclili cacei ce sunt ai lui Dumnezeu, giuvaierelc Sale. William Kelly comentcaza pe aceasla tema:

Evreii insisi nu vor mai ocupa pozitia de a l'i simpli evrei. Ei vor vedea deserUiciunca ocupiirii unui loc exterior si vor pune prei pc ceea ce este de la Dumnezeu. Vor detesia cu atat mai mult pe cei ce sunt riiri din pricina tap-tului ca sunt evrei (v. 18)⁴

B. Judecarea celor rai (4:1)

Va veni ziua, ce va arde ca un cupior, cand toti cei mandri si rai vor fi nimiciti, si radacina, si ramura.

C. Venirea lui Mesia pentru ramasita (4:2,3)

Cei credinciosi vor saluta sosirea **Soarelui Neprihanirii**, care va veni cu **vindecare pe aripile Sale**. Cei care se teni de numele lui Dumnezeu vor triumfa asupra dusmanilor lor, ce vor fi ca cenusa sub picioarele lor.

D. Indemnul final la ascultare, cu promisiunea venirii profetului Hie (4:4-6)

Cartea se Tncheie cu *un itulemn de a-si aduce aminte de Legea lui Moise* si cu o *promisiune* de a-1 trimite pe **Hie** la Israel **inainte de... ziua Domnului**. El va produce reforme Tn vietile oamenilor, facan-du-i sa fie pe potri va stramosilor lor credinciosi. fn caz contrar Dumnezeu va Ire-bui sa cerceteze tara-⁵ (sau **pamantul**) **cu un blestem**. Cand citesc cartea Maleahi Tn sinagoga, evreii repetaversetul 5 dupa versetul 6, pentru ca sa. nu se Tncheie cartea cu

un blestem. Dar dupa cum remarca Wolf: „Aceast5 mcerare de a induici mesajul nu schimba cu nimic cumplita realitate.”⁶

Intrucat noi citim Vechiul Legamant in lumina mai deplina a Noului Legamant, nu cred ca ar exista o modalitate mai nimerita de a Tnceia sectiunea VT din *Comentariul Biblic al Credinciosului* decSt prin a cita ultimul paragraf din cucernicul si eruditul comentariu asupra Vechiului Testament redactat de Keil si Delitzsch,⁷ care are darul de a le reuni intr-un singur tot unitar:

Legea si profetii au marturisit despre Cristos, iar Cristos a venit nu sa distruga legea sau profetii, ci sa le Tmplineasca. Prin urmare, pe Muntele Schimbării la Fata a lui Cristos au aparut atat Moise, Tntemeietorul legii si media-torul vechiului legamant, c&t si profetul Hie, ca restaurator al legii Tn Israel, ca sa stea de vorba cu Isus in legatura cu decesul Sau pe care urma sa-1 fnfaptuiasca la Ierusalim... aceasta fund o marturie practica” pentru apostoli si pentru noi toti ca Isus Cristos, care Si-a dat viata pentru noi, ca sa poarte pacatul nostru si sa ne ras-cumpere din blestemul legii, este Fiul Tatalui, de care trebuie sa ascultam, si ca noi, crezSnd Tn numele Lui, putem deveni copii ai lui Dumnezeu si mostenitori ai vietii vesnice.⁸

NOTE FINALE

¹(Intro) Cuv^ntul *angel* din limba engleza provine din termenul grec *angelos* (sol sau Tnger). Numele cartii provine din termenul ebraic *mala'k*, cu aceleasi sen-suri.

²(Intro) Joyce Baldwin, *Haggai, Zechariah, Malachi*, p. 241.

³(2:13-16)/Wd., p. 241.

⁴(3:16-18) William Kelly, *Lectures introductory to the Study of the Minor Prophets*, p. 536.

⁵(4:4-6) Acelasi cuvant ebraic (*eret*) poate Tnsemna tara sau pamant.

⁶(4:4-6) Herbert Wolf, *Haggai and Malachi*, p. 126.

⁷(4:4-6) E demn de subliniat ca lucrarea

in mai multe volume a lui Keil si Delitzsch, desi a fost scrisa cu peste o suta de ani Tn urma, este Tnc5 prezenta pe raf-turile librariilor si bibliotecilor, fiind intens utilizata. Pe cand comentariile rationaliste sunt mereu inlocuite cu altele, continand opinii si mai radicale si mai lipsite de cre-dinta, comentariile ce contin Tnvataturi sanatoase, scrise Tntr-un stil trainic, Tsi pot dovedi valoarea timp de decenii si chiar secole dupa ce au fost compuse.

⁸(4:4-6) C. F. Keil, "Malachi," *Biblical Commentary on the Old Testament*, XXVL475.

BIBLIOGRAFIE

- Baldwin, Joyce G. *Haggai, Zechariah, Malachi: An Introduction and Commentary*. The Tyndale Old Testament Commentaries. Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1972.
- Feinberg, Charles Lee. Habakkuk.uk, *Zephaniah, Haggai and Malachi*. New York: American Board of Mission to the Jews, Inc., 1951.
- _____. *The Minor Prophets*. Chicago: Moody Press, 1976.
- Keil, C. E. "Malachi." In *Biblical Commentary on the Old Testament*. Vol. 26. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1971.
- Kelly, William. *Lectures Introductory to the Study of the Minor Prophets*. London: C. A. Hammond Trust Bible Depot, n.d.
- Logsdon, S. Franklin. *Malachi or Wilt a Man Rob God?* Chicago: Moody Press, 1961.
- Morgan, G. Campbell. *The Minor Prophets*. Old Tappan, N.J.: Fleming H. Revel 1 Company, 1960.
- Tatford, Frederick A. *The Minor Prophets*. Vol. 3. Editie noua. (3 vol.). Minneapolis: Klock & Klock Christian Publishers, 1982.
- Wolf, Herbert. *Haggai and Malachi*. Chicago: Moody Press, 1976.

